

27. Тойзи е за когото е писано; Ето азъ проваждамъ вѣстителя моего прѣдъ лице-то ти, който ще устрои пѣть-тъ ти прѣдъ тебе.

28. Защото ви казувамъ, че между родены-тъ отъ жены никой пророкъ не е по голѣмъ отъ Иоанна Кръстителя; но най малкый-тъ въ царство-то Божіе по голѣмъ е отъ него.

29. И всичкый народъ като чухъ, и мытари-тъ, оправдавахъ Бога, като ся кръстихъ съ кръщеніе-то Иоанново.

30. А Фарисей-тъ и законници-тъ отхвърлихъ за себе си волѣ-тъ Божіѣ, понеже ся не кръстихъ отъ него.

31. И рече Господь: А на какво да уподобиъ челоуѣцы-тъ на тойзи родъ? и на какво сж подобни?

32. Подобни сж на дѣца, които сѣдятъ на пазарь-тъ, и выкатъ едно на друго и казуватъ си: Свирихмы ви и не играхте, жално ви пѣхмы и не плакахте;

33. Защото дойде Иоаннъ Кръститель нито хлѣбъ ядѣ, нито вино пиѣ, и казувате: Бѣсъ има.

34. Дойде Сынъ челоуѣческый, ядѣ и пиѣ, и казувате: Ето челоуѣкъ ядливъ и винопійца, пріятель на мытари-тъ и на грѣшници-тъ.

35. И оправда ся мѣдрость-та отъ всичкы-тъ си чада.

36. И моляше го единъ отъ Фарисеевъ, и сѣднѣ на трапезѣ-тъ.

37. И ето жена *никоя* отъ градъ-тъ, която бѣше грѣшница, като разбра че сѣди на трапезѣ въ домъ-тъ Фарисеевъ, донесе алавастръ съ миро,

38. И като застанѣ при нозѣ-тъ му отзадъ и плачѣше, наченѣ да облива нозѣ-тъ му съ съзъ слзы и отриваше *гъ* съ космы-тъ на главѣ-тъ си, и цѣлуваше нозѣ-тъ му, и мажаше *гъ* съ миро-то.

39. А Фарисей-тъ който го бѣ призовавъ като видѣ, рече въ себе си и думаше: Тойзи ако да бѣше пророкъ, щѣше да знае коя и каква е жена-та, която ся допира до него, че е грѣшница.